

# РЕШЕНИЕ

№ 17615

гр. София, 11.05.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ:** Калин Куманов

**Стоян Тонев**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3301** по описа за **2026** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. Г. от [населено място] срещу Решение № 503/12.02.2026 година, постановено по н.а. х. дело № 11007/2025 година по описа на СРС, 104 състав потвърждаващо Наказателно постановление № 25-43332-013809/19.06.2025 година на Началник сектор в СДВР- ОПП, с което последният на основание чл.174,ал.3 пр.2 от ЗДВП наложил на Б. Г. Г. глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на основание 174, ал.3, пр.2 от ЗДВП е наложена глоба в размер на 2000 и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като не е направено обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, и в съдебния акт не са обсъдени поотделно и в съвкупност приложените и приети доказателства, не е ясно каква фактическа обстановка е приел съдът, и наред с това липсват и мотиви в съдебния акт, като СРС не е отговорил на нито един довод в жалбата, което представлява съществено процесуално нарушение на съдопроизводствените правила. Сочи се що, че Наказателното постановление и АУАН са издадени от некомпетентни органи, не е обсъдено направеното възражение за изтекли давностни срокове, а наред с това неправилно е приел СРС, че разминаването в датата на извършване на нарушението в АУАН и в НП не е съществено процесуално нарушение. Иска се

отмяна на решението и отмяна на Наказателното постановление. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът- Б. Г. Г. редовно и своевременно призван, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат С., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация- Началник сектор в СДВР- ОПП редовно и своевременно призван, не изпраща представител, но от процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки.

Представителят на СГП- прокурор Д. изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че СРС е постановил решението при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на нито един довод на страните – нито на жалбоподателя, нито на ответника по жалбата. Решението съдържа само общи формулировки и бланкетни изрази, което по никакъв начин не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебните актове. В решението няма обсъден нито един довод в жалбата, не е посочено кое твърдение съдът приема за доказано и кое не, няма обсъждане на доказателствата, които подкрепят извода на СРС, няма изложена конкретна фактическа обстановка, а решението съдържа общи съждения, без да са изложени конкретни мотиви и обсъждане на доказателствата, доводите и възраженията на страните. Съгласно чл.305 ал.3 от НПК/ приложим по силата на препращащата норма на чл.84 от ЗАНН/Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)/ в мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Наред с това СРС не е събрал доказателства за наведените доводи за липса на компетентност у издателя на наказателното постановление и АУАН каквито доводи са наведени в жалбата. СРС е допуснала и друго съществено процесуално нарушение- призовал е Началник сектор В СДВР-ОПП, но навсякъде във всички протоколи като ответник е посочен СДВР- ОПП, която не е страна по делото и не е издател на наказателното постановление, като на практика е посочил друг ответник, който изобщо не е страна и издател на наказателното постановление, а това води и до неяснота относно това коя страна всъщност в процеса е взела участие.

С оглед на това, Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, конкретни и ясни мотиви-относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, и да се отговори на всеки един довод и възражение на страните, да се съберат доказателства за компетентността на

издателя на НП и на съставителя на АУАН, да се призове и посочи в протокола от съдебното заседание съответният надлежен административно- наказващ орган – Началник сектор в СДВР-ОПП и да се обсъдят всички доводи и възражения на страните.

В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК не фигурира сочената от касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК. По реда на АПК. Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора ,че понятието,, незаконосъобразност“ на съдебното решение,,е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността,допустимостта и правилността на съдебните решения ,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията,визирани в чл.348 от НПК.На второ място,понятието „незаконосъобразност “е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 503/12.02.2026 година , постановено по н.а. х. дело № 11007/2025 година по описа на СРС, 104 състав.

**ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.**

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.